

derpaa, synes mig, burde støtte noget Forslag til en Forandring. Alt § 6 er overflødig, forsaavidt den hjemler Affattelse af Regulativer for Forretningernes Udførelse, maa jeg dog betvivle, idet der derved kan gives Reglerne en Varighed, som de ellers ikke kunne faae: i alt Fald er det jo en gammel latinisk Sætning, at overflødige Ting skade ikke. Forsaavidt der er talt om Skadeligheden af Bestemmelsen i § 12, saa troer jeg, at det er temmelig sikkert, at ligesom Amtsraadene ville forhindre, at Sogneforstanderne vedtage uhenigtsmæssige Regulativer, saaledes vil heller ikke Indenrigsministeriet tilføede, at Amtsraadene splitte Valgene altfor meget.

Naar der er blevet sagt, om der ikke idetmindste kunde tilføies, at Præsten „indtil videre“ skal beholde sin Stilling, saa skal jeg dertil bemærke, at, efterat jeg har erindret om, at det i og for sig er Regjeringens Dufte, at Præstens Stilling kunde saaledes forandres, at han ikke blev Administrator af Fattigvæsenet, men derimod blev de Fattiges Forsvar, og efterat navnlig Cultusministeren har henviist til en saadan Virksomhed, som Præsten skulde overtage ved Sogneforholdenes Ordning, forekommer det mig ikke fornødent at tilføie dette „indtil videre“.

Der er endelig gjort nogle Spørgsmaal til Indenrigsministeren. Jeg skal forsøge at besvare dem, skøndt det er lidt vanskeligt at svare ex tempore paa fremsatte Spørgsmaal om Anvendelsen af Love. Det første af den ærede Landsthingsmand for 6te Kreds (Holberg) angik Ordningen af Forretningsgangen. Ja, jeg vil ikke nægte, at en Formand, der vilde chikanere Præsten, kunde ansætte først Fattigsager, derefter f. Ex. Veisager og derefter Skolesager; men det er ogsaa ganske vist, at, naar en saadan Chikane blev anmeldt, vilde dette ikke blive længe ved Magt, men Amtsraadet eller i alt Fald Indenrigsministeriet vilde snart hindre det for Fremtiden. Naar Loven udkommer, mener jeg, at det ifølge Forholdets Natur vil ordnes saaledes, at de Sager foretages samlede, hvor Præsten skal medvirke, og ligeledes de, hvor han ikke skal medvirke. Hvilke der skulle foretages først, berøer paa Formanden; men han fylder ligefrem det Medlem, der har Stemme

i et vist Slags Sager, at samle disse. Jeg troer, at Spørgsmaalet maaskee slet ikke vil forekomme, i alt Fald vil det kun see i ganske enkelte Tilfælde, og da vil det, som sagt, kunne ordnes ad administrativt Vel. Jeg troer ikke, at det er hensigtsmæssigt nu at optage nogen speciel Bestemmelse derom. Det kunde maaskee have været hensigtsmæssigt, om man fra først af havde foreskrevet det; men det er dog ikke anset nødvendigt, da denne Regel første Gang blev omtalt i Landsthinget af det høitagede Udvalg, som dengang bearbejdede Sagen.

Naar der fremdeles er spurgt om, hvorledes der skal forholdes med dem, der nu ifølge Loven komme til at udtræde, og som have sungeret saa lang Tid, at denne Tid begrunder fritagelse efter Anordningerne, saa troer jeg, at det er ganske klart, at, naar der her skal forholdes med Valgene efter de ældre Anordninger, saa maae Vedkommende udtræde, naar de enten have været der i den Tid, som Loven bestemmer for, at de kunne fritages, eller naar de ellers ifølge Loven kunne have denne Retighed. Der staaer jo ganske simpelt i § 6: „Saafremt hans tidligere Bestillingstid ikke har været kortere end tre Aar, er han ikke pligtig til at modtage noget Valg,“ og, naar han af hvilkensomhelst Grund, navnlig ogsaa ifølge en Lov som den foreliggende, udtræder, forekommer det mig, at denne Regel maa ligefrem anvendes.

Der er endelig spurgt, hvorledes den Sætning i § 3 anden Pasus, at de Afgifter skulle medregnes, der udredes til det under en anden Commune hørende Skolevæsen, rettelig skulde forstaaes. Det er ogsaa en Bestemmelse, som er kommen ind i Forslaget fra det førnævnte Udvalg i Landsthinget, og der er derved sigtet til, at en Mand kan i det Hele, og navnlig en med sin Eiendom, høre til en Commune, hvad Veivæsenet, Fattigvæsenet og alt Andet angaaer, og dog være Medlem af et Skoledistrikt i et andet Sogn, og da skal, saavidt jeg forstaaer Bestemmelsen, det, han svarer i det andet Sogn til Skolevæsenet, lægges til de communale Afgifter, som han iøvrigt svarer i det Sogn, hvortil han egentlig hører. Det er et Forhold, som forekommer temmelig hyppigt, hvilket jeg troer ikke at være Tilfældet med an-